

29/03/2018

Νίκος Φουτούλης, πρόεδρος ΦΣ Δωδεκανήσου: «Έχουμε πρόβλημα με τις ελλείψεις και έχουμε ζητήσει επανειλημμένως να εφοδιάζονται κατά προτεραιότητα τα νησιά»

29 Μαρτίου 2018

Να υπάρξει από την πολιτεία μέριμνα ώστε τα νησιά και ειδικά εκείνα που έχουν προβληματική συγκοινωνία με τον υπόλοιπο κόσμο να έχουν προτεραιότητα στον εφοδιασμό τους σε φάρμακα, ζητά ο πρόεδρος του Φαρμακευτικού Συλλόγου Δωδεκανήσου **κ. Νίκος Φουτούλης**, μιλώντας στο **DailyPharmaNews**.

Από τον Χαράλαμπο Πετρόχειλο

«Προτείνουμε επανειλημμένως να δίνεται προτεραιότητα στα νησιά. Μάλιστα στείλαμε πρόσφατα και έγγραφο στον ΙΦΕΤ ζητώντας προτεραιότητα και για τα φάρμακα που είναι εισαγόμενα» ([δείτε σχετικό έγγραφο](#)).

Όπως εξηγεί το χειμώνα ειδικά αλλά και το καλοκαίρι λόγω της κρίσης οι συγκοινωνίες είναι δύσκολες. «Καταλαβαίνετε ότι εάν ένα φάρμακο κάνει κάποιες μέρες να φτάσει στη Ρόδο που είναι η πρωτεύουσα του νομού πόσο χρειάζεται για να φτάσει στα μικρότερα νησιά. Μπορεί για να φτάσει να χρειαστεί και δέκα μέρες επιπλέον».

Μεγαλύτερο πρόβλημα αντιμετωπίζουν τα μικρότερα νησιά, όπου υπάρχει μόνο ένα φαρμακείο και πλοίο πηγαίνει μία ή το πολύ δύο φορές την εβδομάδα Η Αστυπάλαια, η Νίσυρος, οι Λειψοί, η Κάσος και η Τήλος.

Σε ένα άλλο νησί, **το Καστελόριζο που έχει και ιδιαίτερη εθνική σημασία** για τη χώρα μας και στο οποίο δεν υπάρχει καθόλου φαρμακείο, υπήρχε πρόβλημα να βρεθεί συγκεκριμένο ελλειπτικό φάρμακο και τα 115 φαρμακεία της Ρόδου έψαχναν να το βρουν επί μία εβδομάδα μέχρι τελικά να τα καταφέρουν.

Το πρόβλημα των ελλείψεων δεν είναι σημερινό. Είναι χρόνιο και θα πρέπει να βρεθεί μία λύση. Όμως για να συμβεί αυτό αναφέρει ο κ. Φουτούλης **«Θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε τι θέλουμε** . Θέλουμε να καλύπτουμε τις ανάγκες της χώρας και μετά να κάνουμε εξαγωγές; Θέλουμε να θυμίζουμε το σκύλο που κυνηγάει την ουρά του και ποτέ δεν θα την πιάσει, Εάν το θέλουμε αυτό θα συζητάμε και για τα επόμενα δέκα χρόνια το θέμα των ελλείψεων. Το θέμα είναι τι θέλει η πολιτεία. Θέλει να προστατεύσει τους πολίτες της; Θέλει να έχουν οι πολίτες της φάρμακα ή **θέλει να υπάρχει αυτή η ερμαφρόδιτη κατάσταση που σημαίνει ότι ναι μεν θέλουμε να λύσουμε το πρόβλημα αλλά επιτρέπουμε και τις εξαγωγές με αυτόν τον τρόπο τον ανεξέλεγκτο;** »

Σε ερώτηση για το ποιος τελικά έχει την ευθύνη για την υφιστάμενη κατάσταση καθώς οι φαρμακοποιοί, οι φαρμακαποθήκες και οι φαρμακευτικές εταιρείες αλληλοκατηγορούνται ο κ. Φουτούλης χρησιμοποίησε ένα παράδειγμα για να απαντήσει. «Δεν θα εξετάσω ποιος έχει την ευθύνη. Ένα θα πω όμως. Συγκεκριμένη εταιρεία είπε ότι πανελληνίως οι ανάγκες για ένα φάρμακο είναι 500 κουτιά, έχει ρίξει στην αγορά 1500 και υπάρχει έλλειψη για το συγκεκριμένο φάρμακο. **Την ευθύνη σίγουρα δεν την έχει ο φαρμακοποιός.** Την ευθύνη εάν θέλετε τη μοιράζονται -και το ποσοστό που αναλογεί στον καθένα δεν μπορώ να το γνωρίζω- φαρμακαποθήκες και εταιρεία. Ο μόνος που δεν φέρει ευθύνη είναι ο φαρμακοποιός διότι στην τελική ο φαρμακοποιός θέλει να δώσει το φάρμακο όχι μόνο για βιοποριστικούς λόγους αλλά και επειδή θεωρεί υποχρέωσή του να εξυπηρετήσει τον ασθενή – φίλο του -καθώς μετά από τόσα χρόνια δημιουργείται μία ιδιαίτερη σχέση μεταξύ φαρμακοποιού-ασθενή, ειδικά στην επαρχία και ακόμη περισσότερο σ' ένα μικρό νησί. Δεν είναι πια πελάτης ο ασθενής, είναι κάτι παραπάνω. Ο φαρμακοποιός θέλει να δώσει το φάρμακο. Όταν όμως παίρνει τηλέφωνο την εταιρεία και αυτή του βάζει περιορισμούς γιατί έστειλε και στην αποθήκη...

Εάν υπάρχει έλλειψη στο συγκεκριμένο φάρμακο και εφόσον αυτό το γνωρίζει η εταιρεία ας μη δίνει στην αποθήκη και ας δίνει στους φαρμακοποιούς ή ας μειώσει τις παραγγελίες στις φαρμακαποθήκες και ας αυξήσει τις ποσότητες προς τα φαρμακεία. Κάποια λύση θα πρέπει να βρεθεί

».

Μάλιστα ο πρόεδρος του ΦΣ Δωδεκανήσου στην αγωνία του **καταθέτει και συγκεκριμένη πρόταση**. «Θα μπορούσε να βγει κάποια υπουργική απόφαση –καθώς όλα πλέον γίνονται με υπουργικές αποφάσεις- που να λέει ότι **για το**

θέμα των εξαγωγών να υπάρχει κάποιο ξεχωριστό

bar

code

ούτως ώστε να υπάρχει και ένας έλεγχος στα κουτιά τα οποία εξάγονται ή ένα άλλο χρώμα ή τέλος πάντων κάποιος τρόπος ελέγχου. Αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει ένας τρόπος ελέγχου για να δούμε και ποιος φταίει τελικά

·
Θεωρώ ότι όταν ξεκαθαρίσουμε σε τι ποσοστό θέλουμε να γίνονται εξαγωγές θα μπορούσε να είναι εφικτή μία τέτοια λύση

».